

നെ സ്പഷ്ടീകരണമായിപ്പോൾ കത്താവിന്റെ മർദ്ദം വീണ്ടെയെന്നു കാണുകയാൽ ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു തിരിഞ്ഞ ഉടനെ ആശുദ്ധിമെന്ന വിളംഭരം ചെയ്തു കളഞ്ഞു.

മറ്റൊരുവനെ അവന്റെ നിഗൂഢത ഒരു അശുദ്ധാത്മാവു സ്വസ്ഥനായതിൽ അപരനോടു എന്തു കൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ ആ മനുഷ്യൻ വളരെ വിഷമത്തിലും ഭയത്തിലും മുഴുകിയിരിക്കുന്നു എന്നു അവന്റെ മുമ്പോൾ കൊണ്ടു വെച്ചിട്ടുള്ള അപരൻ വളരെ എളുപ്പം പോകുവഴികൾ നോക്കിട്ടും എളുപ്പം വ്യഥാവിധായിപ്പോയി. ഒടുവിൽ അവനെ ബുദ്ധിതോന്നി നമ്മുടെ കർമ്മവിന്റെ നഷ്ടം മോചിപ്പിക്കുവാൻ മാർ സ്പീബാധയുടെ അടയാളം വരുത്തുവാൻ ആ മനുഷ്യന്റെ ഉഷ്ണിയിൽനിന്നും ഉടനടി താൻ മോങ്ങുവോയി. നമുക്കും ഇപ്രകാരമുള്ള വിട്ടതൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈ വിശേഷമായ സ്ത്രീ ഉപയോഗിച്ചാൽ അറിയാം.

ഈ വലിയ അതിശയം സ്വസ്ഥതയിൽ കൂടെയും ഈ ജീവൻ ഉള്ള സ്ത്രീബാധയുടെ വിശ്വാസികൾ തിരുപെട്ടവനിൽനിന്നും വിട്ടുപിടിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ ഇത നാൽക്കുഗാരങ്ങളോടെ ജീവിക്കുമ്പോൾ എത്ര അധികമായി അവർ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവരാകുന്നു.

വീണ്ടും ഈ മാർ സ്പീബാധ രോഗമുക്തനായ ശിഖരത്തിനേൽ അതിന്റെ ഉപകൃത്യകൾ അതിൽനിന്നും മറഞ്ഞിരിക്കാൻ കഴിയാത്ത ലോകത്തെ മുഴുവനും ആതുഷ്ടകുണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇത് കാരണം സാധാരണയായി അതിനോടടുത്തുവരുന്ന ജീവിതാനുഭവം ഉൾക്കിനേയും ആതുഷ്ടിക്ക് പോലെയല്ലാ ജഡകർമ്മങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നതുപോലും എന്നാലോ ആനയും മൂർത്തിയെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെയും അതു മോചിപ്പിക്കും ആതുഷ്ടിയിൽ. ഇതാ വലിയ കാര്യത്തിന്റെ ആതുഷ്ടിയിൽനിന്നും അതുവേണ്ട അവ പഠിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടവൻ കഴിയുന്നതാകുന്നു. എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസത്തോടെ അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽപ്രേരണി ഈ സ്ത്രീബാധയോടു ആകർഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സത്യപ്രിയനായിത്തീർന്നു അതിൽനിന്നും വേർപെടുത്താൻ കഴിയുന്നവൻ ഇല്ലാ. ഇതിന്റെ മഹത്വമുള്ള ആകർഷണം കച്ചാലുള്ള ഹൃദയത്തെ മയമുള്ളതാക്കിത്തീർക്കുകയും അനുഭവമില്ലാത്ത ഹൃദയത്തെ കർമ്മവിഷമങ്ങൾക്കു ചാലിയും ചെയ്യുന്നു.

പിന്നെയും ഈ ശ്രീ: സ്ത്രീബാധ, സ്വസ്ഥീകരണത്തിന്റെ കർമ്മശക്തികൾക്കെതിരെ ലീനനായിത്തീർന്നു ഒരു സാക്ഷിപത്രം എന്നൊരുമല്ല, ഈ അർത്ഥം തുറമുഖത്തേക്കു വന്നു കിടന്നു ആൾ അർത്ഥം പട്ടണത്തിലേക്കു ഉൾപ്രവേശിച്ചാൽ അനുഭവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരാകുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നതായി മഹാരാജാവിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വാഗ്ദേഹം കൂടെയും ആകുന്നു.

ഈ സാക്ഷിപത്രം സമ്പാദിച്ച ആൾ എത്രതന്നെ അയോഗ്യനായിത്തീർന്നാലും വേണ്ടതില്ല പൂർണ്ണമായും കർമ്മശക്തിക്ക് അപരനെ കടന്നുപോകുവാൻ അനുവദിക്കുന്നു എന്നതെന്നെയല്ല, എന്നാലോ ഭയഭക്തിയോടെയും ആദരപോടെയും, തന്റെ കൈയെ അയാളുടെ ഒരുപുത്രൻ എന്നപദവിയിൽ അവനെ സ്വസ്ഥീകരണശീതാദി ജലദോഷമോടും സൂര്യകീടനങ്ങളോടും കൂടെ മഹാരാജാവിന്റെ ആ സ്വസ്ഥതയെ മായിരിക്കുന്ന രാജാവിനായിത്തീർക്കുക കൂടിക്കൊണ്ടുപോകും.

ഒരിക്കൽ ഈ കാവൽക്കാരൻ കളഞ്ഞായിത്തീർന്ന ഒരു അന്ധനായ ഒരു തട്ടത്തു നിൽക്കി. എന്നാൽ കത്താവിന്റെ ഭയമേറിയ സ്ത്രീബാധയുടെ പെട്ടിപ്പാടിൽ അവർ ഭയപരവശരായി, വിറയലോടെ അവനെ അകറ്റത്തക്ക കൈകൊണ്ടു.

പ്രിയരേ! നമ്മുടെ പരമലോകത്തിലെക്കുള്ള പുറപ്പാടിൽ മുമ്പെ ഈ സാക്ഷിപത്രത്തെ പ്രാപിക്കാതിരുന്നാൽ നമുക്കു വലിയ നിരാശയുള്ളപ്രകാരം നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷി നമ്മെ ദോഷപൂർവ്വപ്പെടുത്തുന്നുവല്ലോ. പെട്ടെന്നുള്ള മരണത്തിൽ ഈ മൃഗയടയാളം കൈകൊണ്ടുവന്ന നമുക്കു കഴിയാത്ത കൈകൊണ്ടുള്ള അപ്രകാരമുള്ള മരണത്തിൽനിന്നും അങ്ങേയടുത്തു ചുറ്റുകൊള്ളേണമെന്നു നാം അനുഭവിക്കുന്നതു.

ഇതാ നമ്മുടെ ജന്മലോകത്തിൽ നിന്നുള്ള വാങ്ങിച്ചിന്റെ ശേഷം ഉന്നതനാഥലങ്ങളിലുള്ള ദുഷ്ടാത്മാക്കളുടെ ജടയിൽക്കൂടി പോകുമ്പോൾ ഈ തോലോടെ ആയുധവും വിൻമൊത്ത വാഴ്ചകൊണ്ടു കത്താവിന്റെ മാർ സ്പീബാധയുടെ അടയാളം ഇല്ലാതിരുന്നാൽ വളരെ പീഡമോയിരിക്കുമെന്നു അപ്പോൾക്കെന്നയും നാം കാണുന്നില്ലയോ.

മാംഭാഗ: കത്താവിന്റെ സ്ത്രീബാധയെ തന്നെ പിന്തുടരുക. പ്രിയരെ, കത്താവിന്റെ സ്ത്രീബാധയെ ചുമക്കുന്നതിനാൽ നാം തന്റെ കൈയെ അശ്ലീലമായി തീരുന്നതിൽ പരം ഭാഗ്യം എന്താണുള്ളതു് പക്ഷെ ഈ മാർ സ്പീബാധയെ ചുമക്കുന്നു അവർ തന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിനു മോചനം നൽകുന്നു.

[illegible][illegible]

தன தரப்பாராயி பலதருகுகுறந்தல் அதுமன்னாடுக்குத் தனந் தரு
ளராசு க வரையு அருநேன் கிடங்கொள் ளு மஹேசுவரையும் எண்கரும்பு அரு
வேய்திரை நலியோ மாறு அத்தருவான் ளு இடமு எனது?

இதன்கீழ்க் கொடுக்கப்பட்டுள்ள தகவல்களைக் கருதுவதற்காக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[illegible]

ഭൂത: മനു.

வேலும் சூலியும்.

(മിജക്കാ. മന്ദ. മന്.) എന്നാൽ കർത്താവു അപരനോടു പറഞ്ഞതിന്റെ രേഖയും അപരൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെയും തിരിച്ചറിയലിന്റെയും വലത്തുഭാഗത്തു ഇതുണ്ട്.

[illegible][illegible]

[illegible]

പൊന്നാകുണ്ടു പൊതിഞ്ഞു ശിശി. മരംകൊണ്ടു ഉണ്ടാകു പ്പട്ടിതു. ആയ മ ശിശുയുടെ അന്ത്യ ത സദൃശമായിരുന്ന ഉദയസമയത്തിന്റെ പെട്ടകത്തിനു പര ഹാര മദ്യം തളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായ പൊന്നാകുണ്ടുളള കൃപാസനം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു മേന്മയുള്ളൊ 'കൃപാസനത്തിലേക്ക് ദേവത്തിൽ ഞാൻ പ്രത്യക്ഷനാകും' എന്നു യദുമാധാ പറഞ്ഞിരുന്നതു പോലെ തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്താൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മഹ ത്വചന്ദ്രന്റെ പെറ്റുപ്പിതൾ അതിനെ നിഷേധിച്ചിരുന്നു. ആകയാൽ നാം ഭയശൂരശീ ഹാജയാട്ട കൂടെ തന്റെ കണ്ണുകളിൽ പങ്കുകാരാകുമ്പോൾ തന്റെ പലിയ മഹത്വ ത്വൽ തട്ടെന്നാട്ട കൂടെ സന്തോഷിച്ചുപെച്ചു. (സങ്കീ. ൨൧. ൩) എന്നൊരു ത ന്റെ പരിതഃസ്ഥിതിയെ സന്നിധിയിൽ പൂർണ്ണ സന്തോഷം ഉണ്ടു, തന്റെ പലത്തോല ത്വതിൽ എന്നെന്നേക്കും സന്തോഷമുള്ള ഉണ്ടാ ആജീവ്.

30

എല്ലാം ഫലിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന.

உயரம் - 6.5

“എന്നാൽ എന്നിങ് നിങ്ങൾ പാകയും നിങ്ങളിൽ എൻറെ ച
നങ്ങൾ പാകയും ചെയ്യും എങ്കിൽ, ഓഹരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ മനസ്സാകാം
എന്നതു എല്ലാം നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകും”.

പ്രിയ വായനക്കാരൻ ഇതു ഒരു പ്രസംഗം ആയിട്ടു എന്നല്ല, പിന്നെയൊ ഒരു പ്രാനമായിട്ടു വായിക്കേണ്ടെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. സാധാരണമായിട്ടു നൂറ്റനാലായി വായിച്ചാൽ ആത്മവളർച്ചയും ആഴമായകുറുപ്പുകളെ കാണാം. നാം ഇന്നപ്രകാരം ചെയ്യാം എങ്കിൽ ദൈവം ഇന്നപ്രകാരം ചെയ്യാം എന്നു മേൽപറഞ്ഞ പ്രാനവാക്യത്തിൽ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നാം നമ്മുടെഭാഗത്തുനിന്നു ചെയ്യേണ്ടിയിട്ടു ചെയ്യുന്ന എങ്കിൽ തന്റെ ഭാഗം നാം നിവൃത്തിക്കുന്നു. “ഒരു ഭാഗത്തു അടുത്തു ചെയ്യുവീൻ; എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളോടു അടുത്തു വരും” എന്നു നാം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതും “എല്ലാം നിങ്ങൾക്കു

കം" എന്നു അതിരില്ലാത്ത വാദത്തനിവൃത്തി "എന്നിൽ നിങ്ങൾ പാക്... ചെയ്യും എങ്കിൽ" എന്നു നമ്മുടെഭാഗത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. പിതാവിന്നു എല്ലാപ്പോഴും കേൾക്കുന്നതു മശിഹായെ ആകുന്നു; ദൈവം മശിഹായിൽ ആകുന്നു, നാം മശിഹായിൽ ആകുന്നതിനാൽ മാത്രം തന്നെ ഓരോരുത്തരും ചെയ്യുവാൻ കഴിയും. നാം മശിഹായിൽ ആകുന്നതത്രെ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള വഴി. പൂർണ്ണമായും മഴുവ നായും അവനിൽ പാർത്താൽ നാം മനുഷ്യാകുന്നതു എല്ലാം മോശിപ്പാ നുള്ള അവകാശവും നമുക്കു അതു ഉണ്ടാകുമെന്നു വാദത്തവുണ്ടു.

ഈ വാദത്തവും നമ്മുടെ ഇടയിലെ മിക ഭക്തന്മാരുടെതന്നെ യും അനുഭവവും തമ്മിൽ കൂട്ടിക്കോരിക്കാൻ എത്രയൊ ഭയങ്കരവ്യത്യാസം! ഒരു മറുപടിയും ഇല്ലാത്തതായി എത്രയൊ പ്രാർത്ഥന കഴിക്കുന്നു! മറുപടി ഇല്ലാത്തതിന്റെ കാരണം അന്യേഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഒന്നുകിൽ നമ്മുടെഭാഗത്തുനിന്നു വേണ്ടിയുണ്ടെന്നു നാം നിവൃത്തിക്കുന്നില്ല. അല്ല കിൽ ദൈവം പഠത്തോലിലെ താൻ ചെയ്യുന്നില്ല. (എന്നുവരുത്തുന്നു) രണ്ടിലൊന്നു വിശ്വാസികൾ സമ്മതിക്കാതെ ഒരു ഉപായവഴിയെ ഒഴിഞ്ഞുകൂടിയുണ്ട്; അതെന്തെന്നുവെച്ചാൽ ദൈവത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടെ ക്കിൽ ഏതൊരു കർത്താവും അവിടെ വെച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പരം വാദത്തത്തിൽ വെക്കുന്നു; അങ്ങിനെ അവർ ദൈവത്തേയും തങ്ങളേയും സത്യഭാഗം കൂടാതെ ആകുന്നു. ഹോ! അവർ വാദത്തത്തെ ഉള്ളതു പോലെ തന്നെ എടുത്തു കർത്താവിൽ പാക് എന്നു ആദിയായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു പോലെ ചെയ്തു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവം നിവൃത്തികാതെയിരിക്കുമോ? താൻ നിശ്ചയമായി നിവൃത്തിക്കും.

“എന്നിൽ നിങ്ങൾ പാക്... ചെയ്യും എങ്കിൽ” ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി കൃപയിലും നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷിതാവുംമായ യേശു മശിഹായെ കുറിച്ചുള്ള അറിവിലും വളരത്തോറും ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങളും വളർന്നു പുതിയതും ആഴമായതുമായ അർത്ഥത്തോടുകൂടിക്കൂടി അവൻ അതിശത്തിനിടയാകുന്നു. അങ്ങിനെ ആത്മ വളർച്ചയ്ക്കു, മേൽക്കൂ മേൽ തുറന്നു തന്നതായി കർത്താവിന്റെ വിചാരമറിവ വചനങ്ങളിൽ ഒന്നു “എന്നിൽ പാക്” എന്നുള്ളതാകുന്നു. മന്ത്രിരിവളളിയോടു കൈ ന്നിന്റെ ഒന്നിപ്പോ വളർച്ചയും ഒരിക്കലും നിലച്ചു പോകാത്തവിധത്തിൽ ആകുന്നതു പോലെ മശിഹായിൽ നമ്മുടെ പാർപ്പ് ആകുന്നു. എ ന്നാൽ കർത്താവിന്നു ഉന്നിയ അർത്ഥത്തിൽ പൂർണ്ണപാപ്പിലേക്കു മുന്നോട്ടു പോകുന്നവനെ ആതിനോടനുബന്ധിച്ചു വാദത്തങ്ങളെ എല്ലാം അവകാശമാക്കി അനുഭവിക്കുന്നതു.

മശിഹായിൽ പാർക്കുന്നതായി വളരുന്ന ജീവന്റെ ആദ്യപടി വിശ്വാസം ആകുന്നു എന്നിരുന്നാലും അതിനോടുകൂടെ മറ്റും ആവശ്യമാകുന്നു. വിശ്വാസവും അനുസരണവും ഒന്നിച്ചു പോകേണം. ചിലപ്പോൾ, എടുത്തു, കൂട്ടിക്കെട്ടുവാൻ എന്നപോലെ രണ്ടല്ല; പിന്നെ ഓരോ, വിശ്വാസം എന്നതു, അകത്തു കർത്താവിങ്കലേക്കു നോക്കിക്കൊള്ളുന്നു. അനുസരണം, അനുസരണം എന്നതു പുറത്തു, കർത്താവിന്റെ

ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്ന വിശ്വാസവും ആകുന്നു. പുതുതായി മനുഷ്യനിൽ
യന്നവരിൽ വളരെ കുറവാണ് ഉണ്ടു്. അറിയാതെയോ സമ്മതി
ച്ചോ പല സ്വയവും സ്വയ ഇഷ്ടവും ഉണ്ടു്. ചിലരുടെ സന്തോഷവും
സമാധാനവും പൊയ്ക്കൊണ്ടു്. അനുസരണം കൊണ്ടു് പാർപ്പി നില്പതി
ത്തോളത്താകുന്നു. “നിങ്ങൾ എന്റെ കല്പനകളെ കാര്യമാക്കേണ്ടതാ
എന്റെ സ്നേഹത്തിൽപാർക്കു്” കർത്താവിൽ പാർക്കുന്ന ക്രിസ്തുനിയുടെ
പ്രധാന ഉന്നം അവന്റെ ഇഷ്ടത്തെ കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടത്തോടു ക
ന്നായും അവന്റെ ഹൃദയവും ജീവിതവും അശേഷം കർത്താവിന്റെ
ഭരണത്തിനു കീഴാക്കപ്പെട്ടും കിട്ടുവാനാകുന്നു.

അറിഞ്ഞ പാപത്തെ വിട്ടിരിക്കത്തക്കതല്ല, പിന്നെ
യോ പലപ്പോഴും മുഴുവനായി ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തതായും, പിന്നെയും
ഏതാണ്ടോ കുറവുള്ളതുപോലെയാകുന്നു. ഹൃദയവും ഇഷ്ടവും കർത്താവി
ന്റെ ഭാഗത്തു വെക്കുന്നു; കർത്താവനെ അനുസരിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ പിന്നെയും ആകേണ്ടതു പോലെ ആകാത്തവ
ണ്ണം ജഡസ്വഭാവത്തിനു അത്ര ശക്തി ഉണ്ടാകുന്നതു എന്തുകൊണ്ടു്? ഒ
രുവെങ്കിലും, മനുഷ്യന്റെ അഭിപ്രായത്താലും അകത്തെ മനുഷ്യൻ വെച്ച
മില്ലാതെ പൊകുന്നുണ്ടല്ലോ. ചെയ്യരുതു എന്നുള്ളതു അധികം ചെയ്യ
ന്നില്ലെന്നിരിക്കുന്നതാലും ചെയ്യണം എന്നുള്ളതു അധികം ചെയ്യാതെപൊ
കുന്നുവല്ലോ. വിശുദ്ധി, സ്നേഹം, പാർക്കു എന്നിങ്ങനെയുള്ള കർത്താവു ഉന്ന
തായി തന്നോടും തന്റെ മരണത്തോടുമുള്ള അനുരൂപം മുതലായവ
യിൽ കുറവായിരിക്കുന്നതു എന്തുകൊണ്ടു്? നാം തന്നെയും താൻനമ്മിലും
പാർക്കുന്നതിൽ നിശ്ചയമായി ഏതാണ്ടുകുറവുണ്ടെന്നു തീർച്ചയാകുന്നു.

അതു അങ്ങിനെതന്നെ. വിശ്വാസവും അനുസരണവും വാഴ്ചി
ന്റെ വഴി ആകുന്നു. മുതിരിവളിച്ചുടേയും കൊമ്പുകളുടേയും ഉപദ
പ്തയുന്നതിനുമുമ്പായി, വിശ്വാസത്താലും അനുസരണത്താലും ഉണ്ടാ
കുന്ന വലിയ വാഴ്ച എത്രയും തെളിവായി താൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
“നിങ്ങൾ എന്നെസ്നേഹിക്കുന്നു എന്നിൽ എന്റെ കല്പനകളെ കാര്യമാക്ക
ള്ളുവിൻ” എന്നു മൂന്നു പ്രാവശ്യം താൻ കല്പിക്കുകയും അങ്ങിനെയുള്ള
സ്നേഹത്തിനു മൂന്നു ഇരട്ടി വാഴ്ച വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരി
ക്കുന്നു; ആയതു എന്നെന്നുതന്നെ: “പരിശുദ്ധാത്മാവ് പിതാവിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടുവരുമെന്നും, പുത്രൻ തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുമെന്നും,
പിതാവും പുത്രനും വന്നുപാർക്കു് എന്നും തന്നെ. നമ്മുടെ വിശ്വാസം
അനുസരണത്തിലേക്കുവളരുത്താനും നാം അശേഷം കർത്താവിനോ
ടു പാഠിയേണം കൊള്ളുകയും, തന്റെ ജീവനും ആത്മാവും നാം കൈ
ക്കൊള്ളുവാനായിട്ടു നമ്മുടെ അകത്തെ ജീവൻ അഴുത്തിലും വീതിയി
ലും തുറക്കപ്പെട്ടു വരികയും ചെയ്യുന്നു. നാം മരിക്കാതിലും മരിക്കാ
നമ്മിലും എന്നുമായ്ക്കു നമ്മുടെ ജീവൻ മുതലായവ തന്റെതും തന്റെ
ജീവൻ മുതലായവ നമ്മുടെതും ആകുന്നു. ഇഷ്ടം, സ്നേഹം, ജീവൻ,
സ്വഭാവം മുതലായവ ഒന്നാകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ തനിക്കു പ
ണ്ണ കൈവശം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ഇഷ്ടത്തെ ഏല്പിച്ചു

കൂടത്തുമാത്രമല്ല, താൻ അതിൽ പ്രവേശിച്ചു അതിൽ പാർത്തു തന്റെ ആത്മാവിനാൽ അതിൽ ശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിതാവ് എപ്പോഴും ആരെ കേൾക്കുന്നുവോ ആ ആൾ അവരിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; അവൻ, തന്നിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അവർ ചോദിക്കുന്നത് അവർക്ക് ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. മറിച്ചുവരുവാൻ പാടില്ല.

പിതാവായ ദൈവത്തിൽ, നമുക്കും ഇടയ്ക്കും കർത്താവിനെ പുറത്തു നിറുത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയും ഇതും തമ്മിൽ പ്രത്യാസമുണ്ടെന്നും അറിവേണം. “ഞാൻ എന്റെ പിതാവിലും നിങ്ങൾ എന്നിലും ഞാൻ നിങ്ങളിലും ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അന്നു അറിയും”. അങ്ങനെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് മൂലം അറിഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർക്ക് വാഗ്ദത്തം സ്ത്രീയായ അവകാശമുണ്ടാകുന്നു. അങ്ങനെ പാർക്കുന്നവർക്ക് എല്ലാം ചോദിച്ചാൽ അനുവാദം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. താൻ മല്ലെ പുറത്തു എന്നല്ല; പിന്നെയും, താൻ അവരിൽ (അകത്തു) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; അവൻ തന്നിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. താനും അവരും ഒന്നായി ഒരു പ്രാർത്ഥന പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് എല്ലാം ഫലിക്കുമെന്ന് എന്നു ആരു സംശയിക്കുന്നു!

പ്രിയ വിശ്വാസികളേ, പ്രാർത്ഥനയെ സംബന്ധിച്ചു തന്നെ നാം എത്ര പിറകിൽ കിടക്കുന്നു എന്നു കാണുന്നുവോ? പിന്നെ നമ്മുടെ ജീവിതം എന്തു! സഭ ഏതേയും ബലഹീനതയിൽ ഇരിക്കുന്നത് കർത്താവ് മനസ്സാകുന്നത് പോലെ നാം തന്നിൽ പാർക്കുക കൊണ്ടാകുന്നു എന്നു നമുക്കു ഏറ്റുപറയണം. താൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നത് തരുവാൻ ആകുന്നു എന്നു വിശ്വസിച്ചു നമുക്കു വാങ്ങിച്ചാൽ അന്വേഷിക്കാം.

നാം അയ്യോയ്ക്കു ചേർന്നു. മുമ്പിരിവള്ളിയിൽ കൊമ്പിന്റെ പാപ്പ് ഒരികയും നിലയ്ക്കു ന്ത ഒരു വളർച്ച ആകുന്നു. നമുക്കു അതിനെ തരുവാനായി കർത്താവ് ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു താൻ പറയുന്ന പാപ്പ് നമുക്കു കഴിയുന്നതാകുന്നു. സകലവും നഷ്ടമെന്നു എണ്ണുവാനും, ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്നോ, തികഞ്ഞവനായി എന്നോ അല്ല, ഞാൻ യേശു മശിഹായെ ഏതിനായിട്ടു പിടികപ്പെട്ടുവോ, ആയതിനെ ഇനിക്കും പിടികൊണ്ടു എന്നു വെച്ചു പിന്തുടരുന്നതെ ഉള്ളു എന്നു പറയാനും നാം ഒരുങ്ങുക.

എന്നാൽ നാം പാർത്തു പൂണ്ണ പാപ്പിലേക്കു എന്നും വളരുത്തോറും നമ്മുടെ ഇഷ്ടത്തെ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം ഒക്കെയിലേക്കും പ്രവേശിപ്പിച്ചാൽ നമ്മുടെ മറ്റു ചെയ്യും. ആ ഇഷ്ടം കല്പിക്കുന്നതിനെ അനുസരിച്ചു അതു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നതിനെ വാങ്ങിച്ചുകൊള്ളാം.

“എന്നിട്ടു നിങ്ങൾ പാർക്കും നിങ്ങളിൽ എന്റെ വചനങ്ങൾ പാർക്കും ചെയ്യും എങ്കിൽ ചോദിച്ചാൽ നിങ്ങൾ മനസ്സാകും എന്നതു എല്ലാം നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകും” വചനവും പ്രാർത്ഥനയും ഒന്നോടൊന്നു ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു പുതുക്രിസ്ത്യാനി പാർത്തിരിക്കുന്നത് ചോദിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഞാൻ എന്റെ അപ്പനോടു പറയുന്നു; ഞാൻ വരയിരിക്കുന്നു. എന്റെ അപ്പൻ എന്നോടു പറയുന്നു; ചോദിച്ചാൽ അ

പുനർ കല്പിക്കുന്നത് ഇന്നതെന്നു വെളിപ്പെടുത്തി പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മുൻപെ, അതിനായിട്ടു എന്നെ ഒരുകുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ വചനം ആകുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിൽ എന്റെ വിശ്വാസത്തിനു അധികാരവതും കൊടുത്തു വാദപ്രതികരണത്തിൽ എന്നെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ വചനം ആകുന്നു. പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞു, വചനം മൂലം ദൈവം എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നു, പ്രാർത്ഥന എന്നതു മറുപടി ഇല്ലാത്ത ഒറ്റപെട്ടിൽ അല്പം പിന്നെയൊ ഇരുപതു കൂടി സംഭാഷണം അത്രെ. എന്നാൽ മറുപടി അയച്ചിട്ടു ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദമത്രെ അതിലെ മഹാസാരമായ ഭാഗം. ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദത്തിൽ അൻ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുന്നത് എന്റെ അൻ അൻ ശ്രദ്ധകൊടുക്കുമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തിന്റെ നമസ്കരമാകുന്നു. നിന്റെ ചെവി ചായിച്ചു കേൾക്കേണ്ടമെന്ന് എന്റെ ശബ്ദത്തെ ചെവി കൊള്ളുവിൻ. ഇസ്രായേൽ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തോടും ദൈവം മനുഷ്യനോടും പറയുന്ന വചനങ്ങൾ ആകുന്നു. നീൻ നമ്മെക്കേൾക്കുന്നതു നാം, തന്ന കേൾക്കുന്നതിനെ അത്ര ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കാം.

പിന്നെയും ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിൽ ദൈവം തന്നെത്തന്നെ നമുക്കു തരുന്നു. തന്റെ വചനം യേശു മശിഹാ എന്നു തന്റെ നിത്യപുത്രനെക്കൂടെ കൂറത്തു ഒന്നുമല്ല. അങ്ങിനെതന്നെ മശിഹായുടെ വചനങ്ങൾ എല്ലാം ജീവിപ്പിക്കുന്നതായി ദൈവികജീവനും ശക്തിയും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞതായി ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങളാകുന്നു. “അൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിട്ടുള്ള വചനങ്ങൾ ആത്മാവു ആകുന്നു, ജീവനും ആകുന്നു”.

സംസാരശക്തി, കേൾവിശക്തിയെ എത്രയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, ചെറുപ്പത്തിലെ കേൾവി ഇല്ലാത്തകുട്ടികൾക്കു സംസാരനഷ്ടവും വന്നുകൂടുന്നു എന്നും ചെങ്കിടക്കാരെയും ഉറുമ്മാരെയും ചരിശോധിച്ചവർ പറയുന്നു. ഇതു ആത്മമറയ്ക്കു അധികം സത്യമാകുന്നു: നാം കേൾക്കുന്നതുപോലെ നാം സംസാരിക്കുന്നു. ഇതു ദൈവത്തോടുള്ള നമ്മുടെ സംസാരിച്ചതെങ്ങനെയെന്നായി മഹാസത്യമാകുന്നു. പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധയോടു മുതലായവ കഴിക്കുന്നതും ചില ആഗ്രഹങ്ങളെ പറയുന്നതും ചിലവാദങ്ങളെ സാക്ഷാത്കാരമായി പറഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും മറ്റും എല്ലാമുള്ളതും മനുഷ്യബുദ്ധികൊണ്ടു മനുഷ്യനിൽനിന്നുപറിക്കാവുന്നതുമാത്രം. എന്നാൽ ആത്മാവിൽ പ്രാർത്ഥിക്ക എന്നതും ദൈവത്തിങ്കലേക്കു ചെന്നെത്തി, തന്നെ തൊട്ടു മറുപടികിട്ടുന്നതായി പ്രാർത്ഥിക്ക എന്നതും—ഇങ്ങിനെ ഉള്ള പ്രാർത്ഥന നാം ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തോടും മനുഷ്യനോടും വേണ്ടുപ്രകാരം സംസാരിപ്പാൻ വിദ്യാഭ്യാസമെന്തെന്നു ചിന്തിക്കുന്നതു കേൾപ്പാൻ രാവിലെത്തോറും ഉണർച്ചപ്പെടുന്ന ചെവിക്കാകുന്നു. (ഏശാ. ൫൦. ൪.)

ദൈവത്തിന്റെ ഈ ശബ്ദം കേൾക്ക എന്നതു താല്പര്യത്തോടെ വേദപുസ്തകം പഠിക്ക എന്നതിനേക്കാൾ അധികമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ജീവനുള്ള ദൈവത്തോടു സാക്ഷാൽ സംസാരിച്ചല്ലാത്തതായ ഒരു

ദൈവനെയും പഠിപ്പവും ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ ദൈവത്തിൽനിന്നുതന്നെ വരുന്ന ജീവനുള്ള ശക്തിയിൽ നമുക്കു വരുന്നതായി പരിശുദ്ധാത്മാവു മൂലം ദൈവത്തിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ തന്നെ ഒരു വാഗ്ദാനമുണ്ടു്. അതുനമുക്കു പിതാവിന്റെ ശബ്ദം തന്നെയും, തന്നോടു സാക്ഷാദ്യുള്ള ഒരു സംസാർപ്പമാകുന്നു. ഇതു ഹൃദയത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കയും വാഴ്ചയും ബലവും കൊണ്ടുവരികയും തിരികെ ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു ഏൽക്കുന്ന ജീവനുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ മറ്റു പടിയെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദം ആകുന്നു. ഈ ചമ്പ്രമാണം പറഞ്ഞു അല്പകീഴ് വേദപുസ്തകം പറഞ്ഞു അതുകൊണ്ടു നാം അനുസരിക്കേണ്ടതെന്നല്ല, പിന്നെയൊ ജീവനുള്ള ദൈവംതന്നെ നമ്മോടുപറയുന്നു, അതുകൊണ്ടു നാം ചെയ്യാൻ നിബ്ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു. വാദത്തം ചെയ്യുവനായ ദൈവത്തിന്റെ പൂർണ്ണ തിരുസന്നിധിദൈവത്തിൽ അനുസരണമേകട്ടെ നാം അവിശ്വാസത്തിനും ഇടം ഉല്പാദിപ്പിക്കരുത്.

“എന്നിത നിങ്ങൾ പാക്കും നിങ്ങളിൽ എന്റെ വചനങ്ങൾ പാക്കും ചെയ്യുമെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ മോദിപ്പാൻ മനസ്സാകുമെന്നതു ഏറ്റവും നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകും” ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്തെന്നു നാം ഒട്ടുകാണുന്നുവല്ലോ. വചനങ്ങളിൽ രക്ഷിതാവു തന്നതാണെന്നു തരുന്നു. വചനങ്ങൾ നമ്മിൽ ഉണ്ടായിരിക്കയും നമ്മെദർശിച്ചു നമ്മുടെശീലത്തിലും നടപ്പിലും പുറപ്പെടുകയും വേണം. അവ നമ്മിൽ പാക്കുന്നവയായിരിക്കണം. നമ്മുടെ ജീവിതം മുഴുവനും ആ അകത്തുള്ളതും ഉണ്ടാകുന്നതുമാത്രമേ വചനങ്ങളുടെ നന്മയാ (പ്രകാശം) ആയിരിക്കണം. വചനങ്ങൾ അകത്തു മശിഹായെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവയും നമ്മുടെ ജീവിതം പുറത്തു, തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവയും ആയിരിക്കണം. എന്റെ പ്രാർത്ഥന എന്റെ ജീവിതത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ ഇനിക്കും എന്നിലും ഏതു പ്രകാശമാകുന്നുവോ അങ്ങനെ എന്റെ വചനങ്ങൾ ദൈവത്തിനും ദൈവത്തിലും ആയിരിക്കും. ദൈവം പറയുന്നതു ഞാൻ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ പറയുന്നതു ദൈവം ചെയ്യും.

ദൈവത്തിന്റേയും നമ്മുടെയും വചനങ്ങൾതമ്മിലുള്ള മേൽമുഴുവനിയമവിശ്വാസികൾ എത്രനല്ലപോലെ തിരിച്ചറിഞ്ഞുപ്രാർത്ഥിച്ചു. വചനം ഒരു വാദത്തം ഏകിൽ ദൈവം പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്യാൻ അവർ പറഞ്ഞു. “നീപറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്യുന്നമെ” എന്നു നാം കർത്താവായ നീ അതിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “നീന്റെ വാദത്തം പ്രകാരം” “നീന്റെ വചനപ്രകാരം” ഇങ്ങിനെയുള്ള പറച്ചിൽ കൊണ്ടു, വാദത്തമായി ദൈവംപറഞ്ഞതു പ്രാർത്ഥനയായി അവർ പറഞ്ഞതിന്റെ ചുവടു ജീവനായിരുന്നു എന്നു തെളിയുന്നു. വചനം ഒരു കല്പനയായിത്തന്നാൽ, കർത്താവു കല്പിച്ചതുപോലെ അവർ ചെയ്തു എന്നും കാണാം. യേശുവിന്റെ പറഞ്ഞതുപോലെ അബ്രാഹാംപുറപ്പെട്ടുപോയി. അവരുടെ ജീവിതം അവരും ദൈവവുമായി തമ്മിൽതമ്മിൽ

ൽ വാക്കും വിചാരവും പകരുന്ന സംസ്കൃതമായിരുന്നു. ദൈവപ്രാപ്തിയെക്കുറിച്ചു നോക്കി കേട്ടു ചെയ്യും; അവർ പറഞ്ഞതു ദൈവം കേട്ടു ചെയ്യും.

“നിങ്ങളിൽ എന്തെല്ലാം വചനങ്ങൾ പാക്കും ചെയ്യുമെങ്കിൽ” ഇതു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതും തെളിവായിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. തന്റെ വചനങ്ങളിൽ തന്റെ ഇഷ്ടം വെളിപ്പെടുന്നു. തന്റെ വചനങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയും, തന്റെ ഇഷ്ടം എന്തെങ്കിലും. എന്റെ ഇഷ്ടം തന്റെ ഇഷ്ടംകൊണ്ടു നിറയുന്നതായ വെറും പാത്രമായിരിക്കുന്നു. അനുസരണത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും അത്യന്തികം തോറും എന്റെ ഇഷ്ടം തന്നോടു കൂടെ ആഴമായി ഹൃദയത്തിൽ വരുന്നു. താൻ മനസ്സാക്കുന്നതിനെ അല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും മനസ്സാക്കുന്നതിനെ ചിരിച്ചാൽ തകവണ്ണം എന്റെ മനസ്സിനെ പുണ്യമായി തന്നിരിക്കു വിശ്വാസിച്ചാൽ കഴിയും. “നിങ്ങളിൽ എന്തെല്ലാം വചനങ്ങൾ പാക്കും ചെയ്യുമെങ്കിൽ, മോദിച്ചാൽ നിങ്ങൾ മനസ്സാക്കും എന്നതു എല്ലാം നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകും” എന്ന വാഗ്ദത്തം തന്മൂലം താൻ പേടിക്കുന്നില്ല. ഇതിനെ വിശ്വസിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്ന എല്ലാവരും ഇതു സത്യമെന്നു താൻ കാണുകയും ചെയ്യും.

പ്രിയവിശ്വാസികളേ, നാം മോദിച്ചിട്ടു കിട്ടാതെ ഇരിക്കുന്ന സംഗതികൾക്കു ഒഴിച്ചുകഴിവാ വിചാരിക്കുന്നതിനു പകരം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലുള്ള കുറവുകൾക്കു കാരണം എന്നു അധികമായി കണ്ടു തെളിവാകുന്നില്ലയോ? ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തം നിന്നു നമുക്കു വരുന്ന വചനത്തിനു അല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും നമ്മെ ബലമുള്ളവർക്കു വാൻ കഴികയില്ല; ആയ വചനത്താൽ നാം ജീവിക്കണം. ലോകത്തിലുള്ളതെല്ലാം കടന്നുപോകുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ എന്നേക്കും പാക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം എന്തെങ്കിലും തന്റെ വചനങ്ങൾ പറയുന്നു. വെറും തോന്നൽ അല്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പാപിക, വേദത്തിലെ വചനം കൂടാതെയോ അതിനു വിരുദ്ധമായി വരുന്നതല്ല. നമ്മുടെ ദൈവസേനയുള്ള നടപ്പിലെ വഴിക്ക് എന്നപോലെ പ്രാർത്ഥനയിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ വഴിക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവ് വചനത്തെ ഒരു പ്രകാശമാക്കിത്തരും. നിങ്ങളിൽ എന്തെല്ലാം വചനങ്ങൾ പാക്കും ചെയ്യും എങ്കിൽ എന്തുമോദിച്ചാലും തന്മൂലം എന്നു പറഞ്ഞതു കടന്നുപോയി എന്നില്ലെന്നു തെളിയുന്നുവല്ലോ; എന്നാൽ തന്റെ വചനം പോലെ നാം പാക്കും ചെയ്യും പരിശുദ്ധാത്മാവ് നാം വളരുകയും ചെയ്യും. മുമ്പെതന്നെ തന്മൂലം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആൾ പറയുന്നതു പോലെ നാം കേൾക്കണമെന്നു ഉള്ളൂ. നാം മോദിക്കുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു തന്നോടുള്ള സംസ്കൃതമാകുന്നു നമുക്കു അധികം വേണ്ടതു് എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനയെ മറ്റൊരുകിട്ടുന്നതു നമ്മോടുള്ള തന്റെ തിരുവടുത്തിന്റെയും തന്നോടുള്ള നമ്മുടെ സംസ്കൃതം വാസ്തവമായി വരുന്നു എന്നതിന്റെയും അടയാളമാകുന്നു. “നോക്കൂ തന്റെ ദൈവത്തിന്റെ വചനപ്രകാരം ചെയ്യുകൊണ്ടു, എന്റെ രാജമനനായ രാജാവേ, നിന്റെ കണ്ണുകളിൽ ഇനിക്കു കൃപ ലഭിച്ചു എന്നു ഇന്നു നിന്റെ ദാസൻ അറിയാ

ന്നു" നമ്മുടെ ശിശുത്വത്തിൽ കിട്ടുന്നതു ഇനിയും മുന്നോട്ടുചെയ്യുന്നതിന്നു ആശങ്കയുടേയും ആകുന്നു എന്നു വിചാരിക്കാം. എന്നാൽ ഇതു കൊണ്ടു ഒന്നും ആയില്ല. നാം ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ, ദൈവം നമ്മെ വിശ്വസിച്ചു തന്റെ വചനപ്രകാരം നാം മോദിക്കുന്നതു എല്ലാം ഉണ്ടാകും എന്നതിലേക്കു പോകണം. വളരെ കായ്യങ്ങൾ സാധിച്ചു നുണ്ടു. ദൈവം നമ്മെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. തന്റെ ആലോചനകൾ നായിരിപ്പാൻ അംഗീകരിക്കയും അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ മൂലം നാം ലോകത്തെ ഭരിക്കയും ചെയ്യുന്നവരുടെ ഇടയിൽ നമുക്കു ഒരു സ്ഥലം കിട്ടുവാൻ നാം വിശ്വസ്ഥന്മാരായി കണ്ടെത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ.

ആമ്മിൻ.

“കർത്താവേ, പ്രാർത്ഥനാർക്കു ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കേണമെ”.

അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട കർത്താവേ! ഇന്നു ഈ നിന്റെ പഠിപ്പിക്കു എന്റെ ഭാഗ്യത്താൽ ഇനിക്കു വെളിച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ പ്രാർത്ഥന അധികം വിശ്വാസമുള്ളതും ഫലിക്കുന്നതും അല്ലാതെ ഇരിക്കുന്നതു എങ്ങിനെയെന്നു ഞാൻ കാണുന്നു. നീ എന്നോടു പറയുന്നതിനെക്കാൾ അധികം ഞാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞു പോന്നു. ജീവനുള്ള വചനം എന്നിങ്ങനെ പാർക്കുന്നിടത്തൊളവും മാത്രമേ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ കഴികയുള്ളൂ എന്നു ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞല്ല. ഏതു മനുഷ്യനും കേൾക്കുന്നതിന്നു വേഗതയുമാ! പറയുന്നതിന്നു താമസവുമുള്ളവ നായിരിക്കണമെന്നും, ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഒരു വചനത്തെ ഉച്ചരിപ്പാൻ ബദ്ധപ്പെടുകയും അതു എന്നും നിന്റെ വചനം തെളിവാക്കി എന്നെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. നിന്റെ വചനം എന്റെ ജീവിതത്തിലേക്കു എടുക്കുന്നതിനാൽ മാത്രമാകുന്നു എന്റെ വചനങ്ങൾ നിന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു എടുക്കുന്നതെന്നും നിന്റെ വചനം എന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു ജീവനുള്ള ശക്തിയായിത്തീർന്നാൽ നിന്നോടും ജീവനുള്ള ശക്തിയായിരിപ്പും എന്നും, നിന്റെ വായ് പറഞ്ഞതിനെ നിന്റെ കൈ ചെയ്യും എന്നും, കർത്താവേ, എന്നെ പഠിപ്പിക്കേണമെ.

കർത്താവേ, മേലയില്ലാത്ത മെലിയിൽനിന്നു എന്നെ വിടുക്കേണമേ! പിതാവിന്റെ ശബ്ദം കെൾപ്പാനായിട്ടു നാവിലെത്തൊറും ഉണർത്തപ്പെട്ടു എന്ന വിദ്യാന്റെ തുറകളെട്ട മെലി ഇനിക്കു തരണമേ! “മൊശ അവനോടു സംസാരിപ്പാനായിട്ടു കൂടാരത്തിലേക്കു പോയപ്പോൾ, കൂപാസനത്തിൽനിന്നു അവനോടു സംസാരിക്കുന്നവന്റെ ശബ്ദത്തെ അവൻ കേട്ടു”. കർത്താവേ, എന്നോടും ഇങ്ങിനെ ചെയ്യേണമേ! നിന്റെ വചനങ്ങൾ അതിൽ പാർക്കും കറുത്തപ്പൈതൃകയും ചെയ്യുന്നതായ ഒരു ജീവിതം “മോദിപ്പാൻ നിങ്ങൾ മനസ്സാകും എന്നു” എല്ലാം നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകും” എന്ന പൂർണ്ണവാജിന്നു ആയുസ്സുമാകേണമേ!

ആമ്മിൻ.

ആകട്ടെ വെക്കുന്നതോടുകൂടിയും സമാന ഭാവവും ഭംഗിയായി കഴിഞ്ഞു. പക്ഷെ തിരുമേനിക്കുറയ മെത്രാന്മാർക്കിടയിൽ ആരും എഴുന്നള്ളിപ്പാൻ തരമായില്ല എന്നുള്ള ഒരുക്കവും മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. സത്യസന്ധ്യതയുടെ സമീപതയ്ക്കും

ആത്മാക്കുളി കൈക്കലാക്കും ആയി പ്രയത്നിക്കുന്ന സുവിശേഷക്കാരന്മാരുടെ ജന്മദൈവത്തോടും അഭിപ്രായമുണ്ടാകുന്നതിന്റെ സാധ്യതയെന്നുവരുന്നതായും ദൈവം മേലാലും നാമകരണ കാരണം ഇതിലും കലഹത്തായ വേലകൾ തിരുനാമ മഹത്വത്തിനായി ചെയ്യുന്നതിന്നു അതിനെ ശക്തിയാക്കിയതിനെക്കുറിച്ചും.

എം. യൂ. ഡി.

ഒരു സംഭാഷണം.

ഒരുദിവസം പകൽ നാലുമണി സമയത്തു അടുത്തടുത്തായി പത്രാധിപരായും അച്ചൻ അറകളും കൂടി ഒരുമിച്ച് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പക്ഷികൾക്കു പകൽ ആശനം അറകളും അറകൾക്കു പകൽ പരസംഭാഷണം എന്നും യഥാർത്ഥം ഉപവിഷ്ണുനാമത്തിന്റെ രേഖകൾ താഴെ വരുന്നപ്രകാരം ഒരു സംഭാഷണം ആരംഭിച്ചു.

ആശനം—നാം പറഞ്ഞ പുസ്തകം ഒന്നും ലൈബ്രറിയിൽ കാണുന്നില്ല. ഇനി എന്തൊരു പുസ്തകം ഞാൻ ഇനി എങ്ങും തപ്പിപ്പിടിച്ചു. ഇതുകാരണം ഇന്നുക്കു വെളിവാക്കിയതിൽ പിന്നെയെ സ്കൂളിൽ വേർതിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും.

പത്രാധിപർ—ഇന്നുവെക്കുണ്ടുപോയ ബുക്കുകളിൽ അൻപതു മുതൽ പത്തു ആശനം—ഉപ്പു. ഉപ്പുവൻ വായിച്ചു. രാത്രിയിൽ മണിയുന്നതു വരുകയും ആത്മനയായിരുന്നു വായന. അതിൽ എപ്പോഴും സിറിയയിൽ നിന്നു കേൾക്കുന്നതും അറിയേണ്ട ഭാഗങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ കേൾക്കുന്നു. മുമ്പാധികർ മേൽനോട്ടത്തിൽ സംഗതിയെപ്പറ്റി ക്രിസ്തുൻപെറ്റിയിരുന്നതിൽ, മുമ്പാധികർ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വായിച്ചതായി കൊണ്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. പക്ഷേ അതിൽ ആത്മനയെപ്പറ്റിയും എന്നും എത്രമാത്രമെങ്കിലും ഒന്നും അറിയുന്നതിന്നു തുടങ്ങി.

പത്രാ—നാം പ്രാവശ്യത്തെ ഇടവകപ്പത്രിക വായിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കണ്ടുണ്ടോ? ആശനം—ഇല്ല. ഇനി കണ്ടു കിട്ടിയിട്ടില്ല. എവിടെയെങ്കിലും ഇത്തവണത്തെ അറകൾക്കു വേണ്ടി എങ്ങനെയാണെന്നു പറഞ്ഞു. ആശനം കൈക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ടു. മറ്റൊരു കൈക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ടു. വല്ല സമയം വരും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു.

ആശനം—ശങ്കരം ആരെയും ഇല്ല. എന്നാൽ നീണ്ടു കേൾക്കുന്നതു പ്രലപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കും. “പനിപ്പിച്ചു” എന്നാണു അറകൾക്കു സങ്കല്പം.

പത്രാ—ശരി. ആത്മ പിച്ചുപറയുന്നതെന്നു തലമുട്ടാക്കിയവനായിരുന്നില്ല. ഇത്ര കഠിനകണ്ഠനായ ഒരുവനെ പിടിച്ചു പത്രാധിപ വേലം കൈക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ടു. ആശനം. അപ്പോൾ, അപ്പോഴെന്നതുതന്നെ. അപ്പോൾ അകാശമായി വല്ല അധികപ്രസംഗവും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു.

ആശനം—രണ്ടുകൂടും അകാശമായി ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു ഇനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഒരുമിച്ച് അതും അതും നിലയെമാത്രം താങ്ങിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു എന്നു കേൾക്കും. അങ്ങനെയല്ലാത്ത പറയാൻ നിവൃത്തിയും ഇല്ലാ.

ആശനം—കൊള്ളാം. ആശനം ഇങ്ങനെയൊന്നു അഭിപ്രായം. ഇത്തവണത്തെ ഇടവകപ്പത്രിക എവിടെ. ഞാൻ ഒന്നു നോക്കട്ടെ.

പത്രാധിപർ പത്രികകൊടുക്കുന്നു. ആശനം വാങ്ങി വെള്ളിലെ സംഗതി വിവരം നോക്കി “മലയാള മിത്രത്തിന്റെ പനിപ്പിച്ചു” പുറം മൂലം എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു ആശനം തന്നെ എടുത്തു വായന തുടങ്ങി. കൊടുമായി. പത്രാധിപർ വേർതിരിച്ചു കയ്യിട്ടു തപ്പിക്കൊണ്ടു. അ. ഒരു പെൻസൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു മേൽനോട്ടത്തിൽ. പത്രാധിപർ ഒരു പെൻസൽ ഇരുണ്ടിട്ടുതന്നെ. എന്നുപറഞ്ഞു പെൻസൽ വാങ്ങി പത്രികയെ കൈക്കൊണ്ടു പുറത്തു രണ്ടാം വരിയിൽ ഒരു എഴുതിയതിൽ ഒന്നുപറച്ചു. പിന്നെയും കയ്യിൽ പെൻസലുമായി വായന തുടങ്ങി. ഒരുപാതിയായപ്പോൾ ആശനം മിറിച്ചുകൊണ്ടു “എന്നസംബന്ധം” എന്നുപറഞ്ഞു. പിന്നെയും വായിക്കയും ചിലക്കളെല്ലാം വരുകയും കൈക്കൊണ്ടു വായന അവസാനിപ്പിച്ചു.

പത്രാ—അങ്ങനെയായിട്ടിട്ട്. മലയാള മിത്രത്തിന്റെ പെൻസൽ ഉണ്ടെന്നും കണ്ടുയിരിക്കും. മിറിച്ചുതു അല്ല.

ആശനം—അതെ. എന്നസംബന്ധം. ആകെ അസംബന്ധം. ആപദിച്ചു. അസംബന്ധമാണു.

ആശനം—എങ്ങനെയെങ്കിലും ആതു അസംബന്ധം. അറകൾ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കും. ധാർമ്മിക കാര്യമാണെന്നു ഇനിക്കു തോന്നിയിരിക്കുന്നതു.

[illegible]

കൊൽപ്പൊർ — ചാച്ചാ കൊന്നൊഫി
മാണോ, അന്തരാജ്യത്തിന്റെ കാര്യം.

